

List izhaja vsak petek

n velja za navadne naročnike s poštnino vred in v Gorici domu poslan: za celo leto 3 gold., za pol leta 1 gold. 50 s., za četrt leta 80 sold. — Kdor sam po-nj pošilja, plača 2 g. 50 s. Za ude kat.-pol. društva je naročnina določena v društv. pravilih. Posamezni listi se prodajajo po 6 sold. pri knjigarju Sohar-ju na Travniku.

GLAS

Naročnina in dopisi

naj se blagovoljno pošiljajo opravniku in sovredniku **Matiji Kravanja-i** v nunskih ulicah n. št. 386. Vse pošiljatve naj se frankujejo. Rokopisi se ne vračajo. — Oznani se sprejemajo. Plača se za navadno vrstico, če se naznanilo samo enkrat natisne, 8 sold., če dvakrat, 12 s. če trikrat, 15 s.; za kolek vsakrat 30 s.

Poslano. *)

Oznani in vabilo.

Že davno so se izraževale želje odličnih rodoljubov na Goriškem, da bi se osnovalo narodno-politiško društvo s takim značajem, da bode mogoče k njemu pristopiti vsem prijateljem slov. naroda vsakega stanu, in tako v njem zediniti vse rodoljubne moči cele poknežene grofije goriške.

Da bi tem željam in obče priznani potrebi ustregli, sestavili so nekteri rodoljubi pravila za tako društvo, koja so z razglasom vis. c. k. namestništva v Trstu od 1. marca 1873 št. 2049/III potrjena, in osnovalnemu odboru z odlokom c. k. okrajnega glavarstva v Gorici 12. marca 1873 št. 1965 dne 15. tek. m. vročena.

Iz teh pravil naj se posnamejo sledeče točke:

§. 1. V Gorici je ustanovljeno slovensko narodno-politiško društvo na verski podlagi z naslovom „Gorica.“

§. 2. Društvu je namen, varovati in braniti pravice Slovencev na Goriškem in pospeševati njim na korist vse, kar sega v njihovo versko, narodno, družbinsko (socialno) gospodarstveno in političko življenje.

§. 3. Sredstva, da se ta namen doseže, so:

a) društveniki se bodo shajali in razgovarjali se o vsem, kar utegne biti društvu na korist;

b) priporočali in širili se bodo društvenim namenom primerni časniki in enake knjige;

c) po okoliščinah se napravi bralnica v Gorici;

d) izdajalo se bode ali posebno društveno glasilo, ali pa se bode kak drug društvenim namenom ne nasprotujoč časnik duševno in materialno podpiral;

e) sklicavali se bodo ljudski shodi ali tabori in to z ozirom na dotična postavna določila;

f) imeli se bodo podučni govori o vsakoršnih rečeh, ki so z društvenimi nameni v zvezi.

§. 4. Kdor želi pristopiti društvu, naj se oglasi osebno ali po katerim udu ustmeno ali pismeno pri predsedniku ali pri katerim odborniku. Toda udje morejo biti le polnoletni avstrijski državljani.

§. 5. Vsak ud ima pravico do društvenih časnikov, spisov in knjig v morebitni bralnici. Časnik pa ali spise take, ki bi jih društvo samo izdajalo, bodo dobivali udje za primerno znižano plačilo ali brezplačno, kakor sklone odbor.

Pravica gre dalje udom, udeleževati se vseh razgovorov in sklepanj v občnih zborih z določilnim glasom.

§. 6. Vsak društvenik ima dolžnost:

a) pospeševati po svoji moči s poštenimi in postavnimi sredstvi društvene namene;

b) plačavati 60 soldov na leto ali po 5 soldov na mesec, in sicer ali vse skup, ali vsaj za pol leta naprej.

§. 8. Društvo ima sedež v Gorici; vodi ga odbor.

Ker že pravila sama namen in koristi društva kažejo, ne treba ga še posebno hvaliti in priporočati; zatoraj vabi osnovalni odbor vroče vse rodoljube, naj k društvu pristopijo in še druge k pristopu spodbujajo, ker, čim večje bode število društvenikov, tem uspešneje bode zamoglo društvo v korist i slavo slovenske narodnosti na Goriškem delati.

Pristop k društvu naj se naznanja ustmeno ali pismeno *Josipu dr. ju Tonklu-u*, odvteniku v Gorici.—

Vsak društvenik bode prejel sprejemni list in en iztis društvenih pravil.

Kakor hitro se bode dovolj društvenikov oglasilo, bodo se vsi udje sklicali v občen zbor, da bodo volili postavni zatrdni odbor.

V Gorici, 19. marca 1873.

Osnovni odbor.

Dopisi.

Z Banjšic, 19. marca. „Valentin Stanič“ — je naslov spisu, v katerem razklada rodoljubni g. K. zasluge onega gospoda za goriško deželo, vzlasti za slovensko mladino, ter predlaga, naj se mu postavi spominek v Kanalu.

Srečna misel je ta: Staniču spominek postaviti. On si ga je gotovo zaslužil, ker je delal „za omiko“ slovenskega naroda na Goriškem že v tisti dóbi, ko nij še bilo ni „Glas“a ni „Soče“, ni „slov. Naroda“ ni „slov. Gospodarja“, ni „Glasnika“ ni „Besednika“, ni „Učitelja“, ni „Tovarša“, ni „Verteca“, ni „Brenceljna“, ni „Zore“ ni „Danice“; — še predno so „Novice“ izhajale, je Stanič že zbujal slovensko mladino po Goriškem, jo učil brati in peti ter ji bukve kupaval in jih še sam spisaval. Leta 1822 je dal na svetlo „Pesmi za kmete in mlade ljudi“; leta 1826 „Pristavik nekterih cerkvenih in drugih pesem“; leta 1838 pa „Drugi pristavik starih in novih cerkvenih in družih pesem.“

Vse te pesmi so bile za tačas prav dobre in so veliko koristile, morda več nego kaka zbirka današnjih novih pesem. Treba človeka in njegovo delo soditi po dóbi, v koji mu je življenje teklo, tako tudi Staniča. On je oral ledino. On nam je pripravljaj pot. Zato je njegovo delo veliko vredno, vredno lepega spominka.

Ta spominek naj bi se postavil v Kanalu, svetuje g. K. Jaz odobrujem ta svet, ker je bil Stanič blizu Kanala rojen, in ker ima Kanal na svojem lepem trgu dovolj prostora za tak spominek. Poleg tega spominka iz kamena ali železa bi jaz svetoval še knjižen spominek: Staničev Album. V tej knjigi bi moral biti popelen življenjepis s podobo Staničevo, poleg razni spisi v vezani in nevezani besedi, kratkočasni in podučni.

V ta in uni namén naj bi se brž ko brž sestavil odbor v Gorici, ker je stoletnica Staničevega rojstva že blizu — 12. febr. 1874.

Dokler ni odbora, naj časniki sprejemajo darove!

V Gorici, 19. marca. (*Ruski profesor*) J. Baudoin de Courtenay, poslan in podpiran od ruske vlade na znanstvenem potovanji po slovenskih deželah, razglašja vsako toliko časa svoje dogodke ter s posebnim veseljem omenja duhovnikov, „ki so mislili, da ga morajo postreči z jedmi in s pijačami ter da mu bo zadostovalo to, kedar bo sil“ *) „ki so mu ovi-

*) Zarad važnosti, ki jo ima to „poslano“, odločili smo mu prvo mesto in odložili za danas namenjeni vodni članek zarad pomanjkanja prostora za prihodnjič.

*) Ne vemo, kaj prav za prav hoče ruski profesor s temi besedami reči: ali da ruski popižive brez jedi in pijače, ali pa, da se na Ruskem „profesorji“ za gostoljubnost tako zahvaljujejo, kakor on tu. Ur.

rali in kvarili njegov opredek vsled velike nezaupljivosti ljudstva, katero so si duhovniki pridobili z ošabnim in v časih tudi nečloveškim postopanjem, ki „na mesti da bi prijazno in uljudno govorili s svojimi farmani, je prav po indigator-sko izprašujejo“, ki „so skrbeli za to, da bi uničili v mladih in starih umih celó zadnjo mrvico samostalnega in neodvisnega mišljenja“. Za kratekčas pove tudi kako pravljico, n. pr.: Bil je zavod, in bil je „norec-antikrist“. „V nedrji omenjenega zavoda so se našli predrzni fantje, ki so se odločili pomagati temu norcu-antikristu“, „ter so mu začeli pošiljati razne zbirke pravlje in drugih t. p. rečij“. „Mej drugim dopadla je temu norcu ena zbirka ter se je hotel seznaniti s tem fantom, ki jo je poslal. Pa očetovski varuhi tega zavoda so prepovedali fantu, obiskati norca, ter so mu zapovedali, da mora doma sedeti.“

Ta pravljica nas je jako zanimala, ko smo jo brali, ne kakor bi bili mi v kaki zvezi z njo, ker godila se je v trideseti državi in ne v Gorici, ampak ker se je tudi pri nas pripetilo nekaj podobnega, ne enakega. Bil je zavod in je še zdaj; v nedrji njegovem so se našli rejenci, ki so pošiljali zbirke pravlje, pripovedij pesnij, jezikoslovnih opazek, nepoznanih besedij, uganalec narodnih običajev ne kakemu norcu, tudi ne antikristu, ampak učenemu gospodu, ki je nabiral gradivo za znanstveno delo. Pošiljali so mu posredno in neposredno, ker gospod je imel ljudi, ki so posredovali mej njim in raznimi pošiljalci. Mej drugim dopadla je temu gospodu ena zbirka ter je poročil rejencu, ki jo je poslal, da bi ga rad videl, in rejenc je povedal vodstvu. Vodstvu pa se nij zdelo ni častno ni primerno, pošiljati meni nič, tebi nič tujemu in neznanemu človeku rejenca na ogled, kakor kaki vojaški komisiji, in to tim manj, ker mora, kar je nekaj let, nasproti vojaški oblasti to delati. O znanstvu tu nij govora, ker znanstvenemu namenu je bil rejenc uže s tem zadostil, da je poslal zbirko „zapisano popolnoma znanstveno in vsled tega imajočo veliko vrednost tudi za jezikoslovce“, „da jo je moral gospod sam posebno občudovati.“

To nij vse; gospod je bil močno učen, tako visokih mislij, da je nahajal na vsaki strani sv. pisma protislovja, da je spoznal za krivo to, kar so kot resnico častili sv. Avguštin, sv. Krizostom, sv. Bonaventura, sv. Tomaž Akvinski in drugih modrih mož brez števila. Toraj je predstojništvo zavoda prepovedalo onemu rejencu, obiskavati gospoda, rekoč, da učeni gospod bi znal biti prav takrat, ko pride rejenc k njemu, zamišljen v sv. pismo, ter bi ga tako motil v bistroumni preiskavi, ali pa bi se gospod delal nemočenega in bi govoril po navadi učenjakov, ki pri bukvah čepé pozabijo, da nad njimi streha gori, o globokih prašanjih, katerim se ne more blížiti rejenc, baveč se z latinsko Sohmedovo in grško Curtiusovo slovnico, ako se noče nevarnosti izpostaviti, da bo tak salto-mortale za njegov dušni razvoj, ker odgojiteljska pravila, neznana in nezahtevana v čimnati znanstveno izobraženega moža, vendar neobhodno potrebna vsaki odgojiteljski vadli, povdarjajo „festina lente“ in „hiti, pa se ne prehit.“

Rejenci, ki so pisali in svoje spise omenjenemu gospodu pošiljali, nijso bili prištevani v zavodu „predrznim“, ker spisovali so zbirke pred očmi svojih predstojnikov, in nobenemu se nij zarad tega kaj hudega zgodilo. Še več, ustanovili so lepoznanstven list, ki redno izhaja in v prvi vrsti narodno blago obdeluje. To se lahko godi, ker rejenci imajo veliko takega blaga, so s takim blagom dobro založeni: pred zadnjimi jesenskimi počitnicami so imeli zbor, ktereга jim predstojništvo le z besedico nij branilo. V tem zboru so si izvolili odbornike, ki stanujejo po raznih krajih naše dežele, ki so o počitnicah tovarše svojega okraja spodbudovali k nabiranju narodnih stvari, so si dopisovali in poročali o uspehu predsedniku v Cirkno. Sad tega prizadevanja vidi se v zbirkah poslanih učenemu gospodu, „spisanih s polno znanstveno natančnostjo“, v spisih razglašanih v listu, in v privatnih zbirkah, ki še čakajo poti v javnost. Kar so rejenci v jeseni nabrali, po zimi pilijo in

likajo in pripravljajo in predstojništvo ve vse to in se veseli „samostalnega gibanja mladih umov.“

Ker g. profesorja celo pravljice močno zanimajo, mislimo, da bo imel toliko večje veselje nad resnico; zato željno pričakujemo nadaljnih poročil o njegovem potovanju, v kterih bo, kar nikakor ne dvomimo, z veliko pohvalo ta zavod omenil.

Ogled.

Avstrija. Volilno reformo obravnuje zdaj gosposka zbornica. V odseku, ki jo je naprej pretresel, bili so zoper njo grof Rechberg, knez Metternich, grof Klam Gallas in grof Trauttmansdorf. Minister Lasser, ki je načrt zagovarjal, je med drugim rekel, da mora Avstrija svoje prihodnosti le samo v konstitucionalizmu iskati, „absolutizem in federalizem da sta enako neizpeljiva.“ V občni seji bo zastopal manjšino grof Rechberg. — Protesti v Dalmaciji zoper glasovanje njih „petorice“ v drž. zboru za vol. ref. se množijo. Ne le slovanski dež. poslanci, vsa hrvaška društva, korporacije in volilci sploh, temuč tudi celó zmerniši Italijani se oglašajo zoper dalm. državnih poslancev postopanje. — Kakor je navada, pojde od predsedništva drž. zbora vabilo do poljskih poslancev, da naj pridejo v zbor, ali, predno bodo totične formalnosti dognane, preteče dokaj časa in delegaciji boste že morali zborovati brez Poljakov. — V Ljubljani so se vršile volitve za mestno starešinstvo brez Slovencev. Pokazalo se je zopet, da resno, trezno in zdatno politiko delajo — stari. To še nasprotniki naši vidijo in v dopisih v „Triester Zeitung“ itd. direktno ali indirektno spričujejo. Škoda, da se je vnel prepir med domačima strankama o tem, kdo je kriv blamaže. — 13. marca je bil na Dunaji shod avstr. pravne stranke (federalistov) vseh krajev; (bili so v tem zboru naj odličniši federalisti: grof Hohenwart, bivši minister, grof Falkenhayr, grof Rih. in Egbert Relkredi, Klam Martinec, dr. Costa itd.). Vseh je bilo 72 veljakov. Posvetovali in zedinili so se o tem, kako bo treba postopati, ako cesar volilno reformo potrdi.

Vnanje države. Francija. Pogodba s Prusijo zastran odhoda nemških vojakov s Francoskega je podpisana. S prvim julija bodo začeli odhajati. Do 5. sept. t. l. ostane v nemških rokah samo še Verdun. Do tistega dne bo splaćan ves dolg, ki ga imajo Francozi z Nemčijo poravnati.

Domače novice.

(Nj. c. k. visokost, nadvojvoda Karol Ludovik) so 17. t. m. o polnoči z brzo-vlakom došli v Gorico, da se osebno prepričajo o znanstvenem napredovanju starejšega 9letnega fantiča, ki bo te dni navadne skušnje delal. — Nadvojvoda ostanejo nekaj dni tukaj.

(Č. g. Šimon Hrast), dosedaj kaplan v Solkanu, gre zaradi bolehnosti v začasni pokoj. Tako je on za g. Jan. Nep. Stres-om, v kratkem času že drugi med mlado duhovščino, ki si je zaradi prevelikega dela v službi nevarno bolezen nakopal. To je močen udarec goriški duhovščini, ali nadajamo se, da Bog vrla in zmožna duhovna naši škofiji ohrani.

Razne vesti.

— Dolgo potovanje. Iz Kanala se nam piše: Dne 21. novembra 1872 leta je oddal nekdo na goriški pošti pismo z napisom: Signor N. N. (ime zamolčimo) sopra Canale a Maria-Zell. Kanal je — kar je vsacemu učencu četrtega razreda naših ljudskih šol znano — trg na Goriškem in sedež c. k. sodnije. Poštni uradnik, ki je 21. nov. l. l. službo o-

pravljaj, tega ni vedel ali pa v naglici pregledal. Poslal je pismo na Štajarsko v Bruck a/d. Mur. Na ondodni pošti je ležalo, ²¹/₁ 1873 je romalo potem v Maribor in je prišlo po dolgih ovinkih ¹⁰/₃ nazaj v Gorico z velevažno (!) opombo: Keine Anfrage. Po štrimesečnem romanji je prišlo te dni zamazano na svoje mesto.

— *Iz Rihenberg-a* poroča se nam, da se je podučevanja g. prof. Povše-ta veliko število tamošnjih posestnikov in iz okolice udeležilo. Za g. prof. Povše-tom je govoril tudi g. Richard Dolenec. Podučevanje je bilo sprejeto z občno pohvalo.

— *Volitev za mestni odbor v Ljubljani* noben Slovencev ni motil, tedaj so Nemci zinagali z vsemi svojimi kandidati sijajno. Kakor poročajo „Novice“, je bilo udeleževanje volitev prav mlačno; od 624 volilcev v II. razredu jih je volilo le 169, od 363 v III. razredu le 132, in ti so na „komando“ izvolili nekega g. Habita, uradnika pri južni železnici, kterega skor noben mestjan ne pozna, ki pa ima za liberalce to zaslugo, da je kakih 40 železničarjev k volitvi „komandiral.“

„*Glasbena Matica*“ razpisuje darilo 10 goldinarjev v srebru za najboljšo kratko slovensko mšo, ki mora biti sestavljena za žensko-možki čveterospev se spremljevanjem orgelj. Besede naj si izvolijo gospodje skladatelji sami, poglobitno vodilo naj jim pa bode, da so napevi v lehkem, pevcem priležnem skladu, ter da bode kompozicija melodijozna v cerkvenem duhu zložena. — Skladbe naj se pošljejo društvenemu tajniku g. Vojtehu Valenti do 1. julija 1873 brez podpisanega imena, katero naj se priloži v zapečatenem listu.

— *Družba sv. Mohora.*— Letošnje knjige se v družbini tiskarni redno in jako marljivo tiskajo. Dosedaj so v natisu končane in vezane: „Večernice“, katere obsegajo obdarovano Slemenikovo povest „Izdajavec“ na pol desetih polah; Dr. Vošnjakovo „Umno kletarstvo“, ki v koledarjevi večji obliki obsega 11 pol z 12 podobami in „Kristusovo življenje in smert“, prvi snopič drugega dela. Koncem meseca marca bode doveršen tudi osmi snopič „Življenja svetnikov“ in do konca aprila IV. del „Živali“. Tačas se sestavlja imenik letošnjih udov in mesec majnik in junij sta odločena natisu družbinega „Koledarja“. Uredjeno je tedaj vse tako, da na vsak način družbeniki dobè knjige ob pravem času. Vse rodoljube pa zopet nadležno prosimo, da si prizadevajo povsod, kar le morejo, pridobiti mnogo novih udov; kajti knjige se tiskajo letos v 22.000 iztisih in tiskovni stroški, dasiravno družba ima lastno tiskarno, so vedno še ogromni, ker se je podražilo delo in poskočila cena papirja. Vpisovalne pole naj se pošljejo družbi vsaj do 10. aprila. — Odboru je od odličnih strani došlo zopet nekaj novih rokopisov. Omenimo v prvi versti, da je slavnoznani naravoslovec in verli slov. pisatelj gosp. dr. S. Šubic, profesor Graškega vseučilišča, družbi naklonil obširen spis „o telegrafiji“, ki razpravlja vso zgodovino in sedanji stan te od dneva do dneva važnejše iznajdbe. Razpravo razjasnuje 28 podob. Dalej je marljivi slov. pisatelj g. Leopold Gorenjec odboru poslal poslovenjeno Hoffmanovo povest: „Verna mati ali kaj mora mati vse sterpeti za svojega otroka;“ in gosp. P. Gr. . . ss, čegar spis „Vertnarica“ je bil letos obdarovan, je poslal zbirko raznih povesti. Vsi omenjeni rokopisi so presojevalnemu odseku družbinega odbora oddani v razsodbo, katero naznanimo ob svojem času.

(„Besednik“).

— *Dvoje spodnj. realnih gimnazij* se nam ponuja za naš denar, ena slov. v Tominu, druga ital. v Gradišči. V Gorici bi imelo ostati vse, kakor je! — Več o tem o drugi priliki.

Za nove zvonove na sv. Gori

so darovali:

J. L. v G. 2 g.; Katarina Mizerič 2 g.; farmani na Banjšicah 20 g. (med njimi vikar 8 g.); farmani in duhovna pri sv. Luciji na Mostu 33 g.; farmani na Livku 89 g. 85 ¹/₂ kr. (med njimi vikar 10 g.); farmani in duhovna v Št. Florjanu 76 g. 43 ¹/₂ kr.; farmani v Št. Andreži) 103 g. 80 kr. (med njimi vikar 5 g.); farmani v Solkanu, kakor smo slišali, čez 124 g.

Za spominek Valentina Stanič-a

sta darovala: Č. g. A. Žnidarčič, vikar na Banjšicah 12 gold.; g. J. Srebernič iz Čepovana 2 gold.

Listek.

Nekaj o pričetku Slovanov.

(Dalje.)

2. Ime *Magog* (מָגוֹג) se ne bere v svetem pismu

stare zaveze *), kakor le v 1. Mojz. knj. X, 2., in pa v znamenem prerokovanju Eze hijela preroka (XXXVIII. in XXXIX.), kjer govori od Goga in Magoga, samo da mu je beseda *Magog* ime neke dežele (XXXVIII, 2. primeri XXXIX, 6.), *Gog* pa mu je kralj tiste dežele in ljudstva. Kaj enakega nahajamo pri besedi *Ašur* (אַשּׁוּר), tako da, ko to ime v svetih

knjigah beremo, imamo zdaj na Asirskega kralja, zdaj na Asirce misliti. (Glej Iza. X, 5. itd.). Prerok Eze hijel je pri besedi *Magog* tim ložej na deželo mislil in v tem smislu to ime rabil, ker slog *ma* v semitskem, in nekih drugih starih jezikih mesto ali kraj pomeni, (kakor končnica *išče* pri nas Slovanih). Kdo je ta Gog v deželi Magog, od kterega v stari zavezi samo Eze hijel govori, more se še precej gotovo spoznati iz celega obsega njegove prerokbe. On stanuje daleč na severji (XXXVIII, 15. XXXIX, 2.), in sosedje so mu אֲשּׁוּר

t. j. Evropejske dežele, kakor je bilo v poprejšnjem odstavku dokazano *) On se imenuje knez ali viši poglavar ljudstev, ki se imenujejo *Roš*, ***) *Mešek* in *Tubal* t. j. Rusov, Moskov in Tibarenov; in z njim sta združena tudi *Gomer* in *Togarma*, to je, *Kimeriji* in *Armeni*. Vse to kaže na polnočne strani, in s tem se dobro strinja tudi to, da so Gogovi vo-jaki konijki, in da imajo za orožje loke in pšice. Res, da jim prerok pridružuje še Persijane, Etijepce ie Libjane, ali to kaže le da bo Gogova vojska proti jugu tiskala, ter ta ljudstva sebi pridružila. Sploh se more reči od tega prerokovanja, da bo Bog svoje raztreseno ljudstvo nazaj v Palestino pripeljal, kjer bode v prihodnje stalno prebivalo, pozneje pa vendar, to je, silno dolgo ****) potem (XXXVIII, 8. 15.), pride Gog s svojimi ljudstvi nad nje, da je opleni in oropa, kakor je bilo to uže od prejšnjih prerokov naznanjeno; Bog pa bo strašno sovražno vojsko uničil,

3. Eze hijel je prerokoval v prvi polovici 6. ga stoletja pred Kristusovim rojstvom; treba tedaj v tisti dobi poiskati

*) V novi zavezi se omenjata Gog in Magog v skrivnem Razodenji sv. Janeza Aposteljna, ki bodeta Gospodovo cerkev stiskala, pa Bog ju bo končal (Skrivn. Razod. XX, 7-9.)

**) Kjer govori Knobel o Jafetovih sinovih sploh, ki so Evropo posedli.

*** Naša slovenska prestava Eze hijela preroka, ki se zvesto Vulgate derži, imena Roš ne imenuje, ona ima samo te besede: In Gospod mi je govoril rekoč: Sin človekov! obrni svoj obraz proti Gogu, deželi magoški, višemu poglavarju v Mosoku in Tubalu itd. Ali originalni spis ima:

בְּשֵׁי אֲשַׁר מֶשֶׁךְ וְתִבַּל, kar bi latinec tako le prestavil: (ad)

principem Roš-i, Mešek-i et Thubalis. In greški prevod Aleksandrinski ima: ἀρχοντα Ρως, Μεσὸχ καὶ Θοβὲλ. Roš je tu gotovo ravno tako lastno ime, kakor obe dve sledeči.

****) Po skrivn. Razod. XX, 7, se ima to zgoditi v poslednjih dneh Kristusove cerkve, pred koncem sveta.

ljudstva Gogovega. V tistih časih so najprej Kaldejo - Babilonci pod Nabuhodonosorjem ⁵⁾ in njegovimi nasledniki, potem Medo-Persijani pod Kirom (ali Cirom) in njegovimi nasledniki v Aziji gospodarili; pa ni tim, ni unim se ne prileže niti Gogovo ime, niti Gogova dežela ali Gogova ljudstva. Gog ne more pomeniti drugih, kakor le *Skite*. *Skitje* so bili v drugi polovici sedmega stoletja pred Kristusom silno močni in sosedom strašni, tedaj ne dolgo pred Eze hijelom. Oni so bili najprej Kimerije iz njih evropskih selišč pregnali; potem so planili nad Azijo, premagali Mede, in postali gospodarji nad vso Azijo. Silili so še dalej proti jugu skozi Palestino proti Egiptu, dali so se pa vendar sprositi s tim, da so se jim mnoga in draga darila dala, da so se nazaj vernili. Nazadnje, potem ko so 28 let v Aziji gospodarili, so se Medi zastran njih neznosljivega tiskanja in plenjenja zoper nje vzdignili, in je srečno iz Azije spodili. Enako siljenje Skitov proti jugu Eze hijel napoveduje za prihodnost. Skitom se prilega tudi vse, kar v tej prerokbi Eze hijel pravi. Takó n. pr. klasiki *Skite* imenujejo dobre lokostrelce, ter pišejo, da so lok in pšice iznajdba Skitov ⁶⁾; posebno pa povdarjajo to, da umejo na konjih dirjaje s pšicami dobro streljati, da so *ἰπποτοξόται* itd. In tudi pristavljajo, da so ropa željni in roparski ⁷⁾.

4. Ustmeno sporočilo spričuje tudi, da pri Magogu treba na skite misliti. Jožef Flavij ⁸⁾ in vsi, ki se nanj opirajo, imajo svetopisemskega Magoga za pričetnika Skitov. Če drugi ⁹⁾ Magogu Germanijo ali Getijo za stanovanje pripisujejo, lahko, ako ravno to ni gotovo, verujemo da so si s tim Slovane mislili, ki so po naši misli isti s Skiti. Saadia, sloveč arabski pisatelj 10ga stoletja, Magoga imenuje Jagug ali Jadžudž. A-

rabljani pa s svojim Jagug va-Magug umevajo Skite, da še celó samo imé Jagug pri njih to isto pomeni, kar pri Grekih in Rimljanih ime Skit ali Skitje. Sirski pisatelji ¹⁰⁾ so ravno te misli v srednjem veku. Reči tedaj zamoremo, da je ta naša razlaga gotova.

(Dalje prih.)

5) Ime Nabuhodonosor, kakor so uže Aleksandrinci v 3tem stoletji pred Kr. to ime pisali, gotovo se bolj ujema z imenom Nabukudručara, kakor se nahaja v starih klinastih napisih (Keilinschriften), kot pa Nebukadnecar.

6) Arcum et sagittam Scyten, Jovis filium, invenisse dicunt. Plin. hist nat VII, 57.

7) Tega sicer Slovanom sploh ne moremo nikakor oponašati; mogoče pa vendar je, da se je eden ali drugi slovanski rod kedaj tako obnašal.

8) Jos. Flav. Ant. I.; s. Hieron., Isid. Hisp., Zonaras. itd.

9) Posebno Judje. učja.

10) Koran 18, 93, Istakri, Kazvini, Abulfeda itd. Assemani biblioth. orient. III.

Oznaniilnik.

Al. Raf. Rožic

doktor medicine in ranocelstva, magister porodisl.
in za oči se je preselil v

mesniško ulico št. 82

Ozdravlja na domu od 9. do 12. ure dopoldne.

9

PODDRUŽNICA

Eskomptne Banke Štajarske

V G O R I C I

poviša obresti od vplačil.

Od 1. aprila t. l. naprej bo plačevala od vplačil sledeče obresti:

Za nakaznice	brez odpovedi po	.	.	.	.	4 ‰
"	"	z 10 dnevno odpovedjo po	.	.	.	5 ‰
"	"	s 30 dnevno "	"	"	.	5 1/2 ‰
	brez odpovedi po	.	.	.	.	5 1/2 ‰

Ravno tako bo banka za kapitale, ktere že hrani na račun tretjega **ZA GIRO**, s 1. aprila zvišala obresti na 5 1/2 ‰.

Vodstvo podružnice Eskomptne Banke Štajarske v Gorici.